

Герѐнчето – 1. Кер., ЮИ 1,4; 2. Ск., СЗ; 3. Пан., И 0,3, мера, голям почвен извор.

Герѐн чейр – 1. Гл., СЗ 1,5; 2. Кал., от съд. док.

Герѐня – 1. Б., СИ 2; 2. Глш., СИ 0,5 (ДАД); 3. Гав., ЮИ 3 (ДАД); 4. Г. Ал. ЮЗ 2; 5. Глф., СЗ 1,5; 6. Др., Ю 1,5; 7. Ж. в. И (СРТ); 8. Зл. в., от съд. док.; 9. Кал., Ю 0,5 (СРТ); 10. Ков., СИ 4; 11. Кр., СИ 2; 12. М.Ч., ЮИ 2; 13. Ник., от търг за ливада, 1906 г.; 14. Пан., ЮИ 0,6, мера; 15. Реч., З 1; 16. Сам., Ю 2; 17. Чок.; 18. Чин., ЮИ 3; 19. Бл., Ю 1,2; 20. Сб., от рум. вл.; 21. Нов., СЗ 4,5 – в миналото пасища, сега повечето са обработваеми земи.

Герѐн янѐ – Нов., СИ 1.

Гѐрмановите гитчѝ – Шив., З 2,5, брод, от ЛИ (ГХХ).

Гермѐ кай – 1. Бож., С 4, издължен връх; 2. Г.Ч. СЗ 3,2, дълга, висока скала с ниви наоколо (ВИП).

Гермеликѝ – 1. М.Ч. Ю 1; 2. Бин., З1, ДИ: *Гермѝята*, мн. ч. от *герме*, членувано. Мочурливи места, повечето пресушени и превърнати в обработваеми земи.

Гермѐн кай – 1. Г. Ч., ЮЗ 1,5, каменлива нива; 2. Гр., СИ 2,5 (ГХХ); 3. Сб., СИ 3, поляна в гора край скала (ГХХ); 4. Нов., СЗ 4,5.

Герменлѝка – Бин., З 0,5, овощни градини (ГХХ).

Гермѐ тарлѝ – 1. Зап., З 0,2, сега под водите на яз. Жребчево. ДИ: *Гермѝте*; 2. Ков., от съд. док.

Гермѝте – 1. Зап., З 0,1, др. име на *Гермѐ тарлѝ*; 2. Кер., от предишен запис; 3. Стр., до селото, равно, ниви; 4. Чок.

Гермѝята – 1. Гер., С., някога ниви, сега застроено (СРТ); 2. Меч.; 3. Пан СЗ 0,6.

Гѐрча – Ич., И 2, кладенец в лозя. По ЛИ *Герго*.

Гѐшев герѐн – Ж.в., от предишен запис.

гечѝт – ‘брод на река, обикновено при стари пътища’, тур. *geçit*. – *Адѝ* ~, *Вѝда* ~, *Гѝрен* ~, *Гѝрния* ~, *Девѝ* ~, *Дѝлен* ~, *Дѝлен Ситлѝ* ~, *Кавѝк* ~, *Кубѝшки* ~, *Куру* ~ *Лѝсов* ~, *Под Гичѝтия*, *Ситлѝ* ~, *Срѝдния* ~, *Сютлѝ* ~, *Турсунлѝйски* ~, *Хилѝл* ~, *Чилѝнчев* ~, *Ютлѝ* ~.

Гибѝшева пѝтѝка – Тв., планинска пѝтека.

Гѝгова кѝшлѝ – Зл.в., СЗ 2,8.

Гѝгова фѝбрика – Сл., СИ, стара вълненотекстилна фабрика на Георги *Гѝгов* и съдружници по р. Асеновска. Фабриката изгаря през 1922 г.

Гѝгрѝн бунѝр – Гав., С 5,5, извор, сега чешма.

гидѝк – вж. *Гедик*.

Гидѝка – 1. Зл.в., седловина на пѝт за с. Струпец; 2. Б.д., СЗ 3.

Гидѝк семѝр – Б.п.

Гидѝк чайр – Гр., от емл. рег.

Гидѝкѝ – Сел., ЮЗ 1 (ВИП).

Гидѝшки кайнѝк – Кал., СИ 4,5, извор

Гизнеликѝ – Г.Ал., И, мочурливо място. От глагола *гизна* ‘тъна в мокротия’. ДИ: *Мѝчуриѝте*, *Голям мѝчур*.